

«Мозаїка», «Акваріум», «Діалог», «Синтез думок», «Пошук інформації», «Броунівський рух», «Проект», «Шкала думок», «Прес», «Дерево рішень», тощо [3].

Таким чином, використання інтерактивних технологій на уроках математики в початкових класах викликає у дітей цікавість до вирішення поставлених математичних завдань. Процес навчання не є передбачуваним та монотонним, а навпаки загадковим і емоційним. Для дітей дуже важливо відчувати позитивну атмосферу навчання, оскільки одноманітне виконання математичних вправ зменшує інтерес до вивчення математики, слід зацікавити учнів навчальним процесом і використовувати різні методи та прийоми роботи, адже більшість математичних знань, засвоєних учнем у початковій школі, стають фундаментом для їх подальшого навчання математики у старших класах та загальному розвитку в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Комар О. А. Теоретичні та методичні засади підготовки майбутніх учителів початкової школи до застосування інтерактивної технології. Умань, 2011. – 512 с.
2. Корінчук Н. Ю. Формування математичних компетентностей у майбутніх учителів початкових класів. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2014. Вип. 34. С. 199-205.
3. Руденко Н. М. Інтерактивне навчання на уроках математики в початковій школі. *Початкова школа*. 2015. №12. С. 45-48.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ

Дмитрук А. М.

*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янука»*

Хом'як О. А.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри теорії та методик початкової освіти
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янука»*

Одним з ключових принципів Державного стандарту початкової освіти є «презумпція талановитості кожної дитини», яка передбачає, що всі діти обдаровані і талановиті, а завдання вчителів у Новій українській школі – підтримувати цю талановитість, плекати і розвивати індивідуальність кожного учня. Розвиток творчої особистості молодших школярів з особливими освітніми потребами – одне з пріоритетних завдань початкової школи сьогодні. Проблема виховання творчої особистості, яка здатна генерувати нові ідеї, приймати сміливі

рішення, знаходити вихід із нестандартних ситуацій і відходити від шаблонного мислення, а надто, коли йдеться про розвиток дітей з особливими освітніми потребами, стає суспільним замовленням та актуальною вимогою сьогодення.

Проблему розвитку та впровадження інклюзивної освіти в Україні досліджували О. Будник, А. Колупаєва, Л. Миськів, Ю. Найда, К. Островська, М. Порошекно, Ю. Почкун, О. Поясик, Л. Савчук, Т. Сак, Т. Скрипник О. Таранченко, З. Шевців та інші. У своїх роботах науковці акцентують увагу на різних аспектах проблеми інклюзивної освіти, ґрунтовно аналізуючи стан її впровадження в Україні та за межами.

Цінними для нашого дослідження є також наукові доробки Н. Ільїної, Г. Костюка, В. Моляко, Р. Павелківа, В. Роменця, В. Рибалка, С. Сисоєвої. Ці, та багато інших педагогів і психологів підкреслюють важливість художньої творчості для загального і, особливо, естетичного розвитку особистості дитини, стверджуючи, що дитяча творчість є явищем унікальним.

Зважаючи на психологічні особливості розвитку особистості молодших школярів, вважаємо за доцільне зупинитися на особливостях розвитку учнів з особливими освітніми потребами дитячої творчості. Аналіз праць науковців дозволяє стверджувати, що:

- елементи творчості проявляються в дітей досить рано, однак, наука і досі не має достатньо повної характеристики творчих проявів дитини раннього віку. Зумовлене це насамперед тим, що кожна дитина індивідуальна, відтак, творчі прояви в конкретній дитині притаманні лише їй.

- для дитячої творчості характерними є непередбачуваність, спонтанність. Творчі процеси найчастіше проходять на підсвідомому рівні, а свідомість фіксує лише їхній кінцевий результат. Цікаво, що дитина і доросла людина будуть подивовані не однаково, адже світ дитини своєрідний, непізнаний, індивідуальний і дорослий не завжди може його пояснити [1];

- особливістю молодшого шкільного віку є надзвичайна допитливість, дослідження світу: зміна «Що це таке?» на «Хочу все знати!» Пізнавальна активність дитини спрямована не лише на пізнання окремого предмету чи явища, а й на дослідження його складу, причини, мети, призначення, способу використання та ін. Пізнавальний інтерес є важливою складовою пізнавальної активності. Він зростає у процесі накопичення молодшим школярем досвіду пізнавальної діяльності, що також проявляється в дитячій творчості;

- молодший шкільний вік характеризується також демонстрацією неабиякого інтересу до казок, віршів, музики, картин, загалом до мистецтва. В учнів молодшого шкільного віку досить добре розвинена потреба відчуття прекрасного, прагнення до красивого. З народження дитину приваблюють ритмічні рухи, музичні звуки, яскраві кольори, виразна міміка і голоси дорослих і дітей. Поступово в неї формується естетичне сприйняття, яке стане основою, для творчої діяльності;

- дитяча творчість, зазвичай, пов'язана з грою, оскільки гра залишається провідною діяльністю дитини молодшого шкільного віку і спонукає до розвитку її особистості. Молодші школярі граються навіть тоді, коли займаються

серйозною справою, навчанням. Через гру, дослідження, творчість відбувається пізнання дитиною навколишнього світу. У грі вона намагається знайти своє місце в житті;

- для розвитку творчості молодшим школярам слід забезпечити належні умови, за яких вони почуватимуться вільними від впливу дорослих. Коли діти захоплені справою, вільні в своїх думках поглядах, діях, безтурботні – творче рішення з'являється саме і учень дивується, радіє результату. Творчі прояви можна помітити там, де відсутні заборони, стримування, конкретні знання, чіткі моральні принципи тощо. Отже, в самостійній діяльності або під час спільних ігор, дорослому слід ненав'язливо розкривати дитині прийоми творчого мислення, вчити її помічати дрібниці [2].

Таким чином, забезпечення в Новій українській школі прийомів індивідуалізації освітнього процесу сприятиме розвитку творчих здібностей та саморозвитку учнів початкових класів з особливими освітніми потребами.

ЛІТЕРАТУРА

1. Костюк Г. С. Здібності та їх розвиток у дітей. Навчально-виховний процес і психічний розвиток особистості. Київ: Радянська школа, 1989. С. 307-373.
2. Стратегії творчої діяльності: школа В. О. Моляко / за заг. ред. В. О. Моляко. Київ: «Освіта України», 2008. 702 с.

ІНКЛЮЗИВНА ВИЩА ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТА ІННОВАЦІЇ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Дубовий З. С.

*кандидат педагогічних наук,
викладач кафедри вокально-хорової підготовки
Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»*

Інклюзія в освіті, згідно з резолюцією 37/20 2019 р. Ради з прав людини ООН, є «системою й процесом розширення можливостей людей з особливими освітніми потребами через участь у освіті, забезпечення рівного й безбар'єрного доступу до освітніх закладів, створення індивідуальних навчальних планів та освітніх маршрутів, забезпечення розумного пристосування й просторового дизайну освітнього середовища, доступності освітніх середовищ і навчальних матеріалів, введення ІКТ для підтримки навчання» [1].

Принагідно слід акцентувати на тому, що інклюзивне навчання на теренах України стає все більш розгалуженою й змістовно й матеріально забезпеченою сферою освітніх послуг, гарантованою державою. Між тим, такі послуги переважно провадяться в межах дошкільної й загальної середньої освіти і тільки-но вводяться до ЗВО.

Інклюзивна освіта в межах українських університетах регламентується рядом